

MILAN DRAŠKOVIĆ

Na proplanku s pogledom na Varaždinske Toplice 5. veljače 1995. s mirom u svom srcu ostavio nas je u dobokoj žalosti mr. sc. Milan Drašković. Prestao je njegov rad u kabinetu, prekinuta su predavanja, nema više ispita, obustavljen je pisanje disertacije. Nitko nije slutio da je teško bolestan. Njegovi bliski suradnici nisu mogli povjerovati u vijest o njegovoj nagloj smrti. A ipak je bila zbilja, teška, crna zbilja da Draša više nema.

Milanov život, od početka njegova javnoga djelovanja, ne da se ocrati u nekoliko redaka. Počeo je raditi u *Zavodu za fotogrametriju*, nastavio kao projektant u *Poduzeću za ceste Varaždin*, a od 1965. do 1970. bio je profesor u *Rudarskome školskom centru Varaždin*. Sudjelovao je u osnivanju *Više geotehničke škole* u Varaždinu, dijela Rudarsko-geološko-naftnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Milan Drašković rođen je 17. XI. 1928. godine u Čučerju. Osnovu je školu i gimnaziju završio u Varaždinu. Upisao je AGG-fakultet na kojem je diplomirao *geodeziju* 1962. godine. God. 1974. biran je u zvanje profesora za kolegij Cestogradnja i zemljani radovi. Sav se posvetio stručnom i znanstvenom radu. Napisao je dva udžbenika za studente »Zemljani radovi« »Zemljani radovi i cestogradnja«. Nosilac je cijelogra niza projekata o geotehničkim istraživanjima tala i vrstama temeljenja kod gradnje cesta, autocesta, tunela i obilaznica oko Varaždina, Zeline, Ivance, Gradiške, Požege, Križevaca, Trilja, Metlike, Ilijine Glavice, Dubrovnika, Delnice, Ivane Rijeke... To su sati i dani terenskog i kancelarijskog rada protočeni u elaborate. Uspisuje se na prvi poslijediplomski studij iz *Projektiranja cesta i ulica* na zagrebačkom Sveučilištu. Magistarski rad »Istraživanje prometnih odnosa prigradskih naselja i regionalnih centara« obranio je 1987. godine. Da bi mogao pristupiti pisanju doktorske disertacije, s uspjehom je položio propisani skupni ispit 1989. godine. Rukopis doktorske disertacije »Odredivanje ekvivalenta kamiona u prometnom toku« razrađen je u 8 poglavljia i 44 potpoglavlja, pripremljen za ocjenu i obranu, ostaje međutim, kao uspomena na njegov savjestan i marljiv rad.

Kolega Milan pripada starijoj generaciji koja je podnijela teret svih minulih događaja, uvijek jednako raspoložen i jednako susretljiv, korektan, omiljen među kolegama, cijenjen od svojih studenata. Bio je aktivan stručnjak, savjestan i vrijedan profesor, skroman čovjek. S tih nekoliko riječi oprštamo se od profesora, prijatelja i kolege Draškovića izražavajući mu tako priznanje i zahvalnost za nesebičan rad utkan u podizanje Geotehničkoga fakulteta, koji sada gubi savjesnog i odanog suradnika, a njegovi djelatnici dobrog i izuzetnog prijatelja što je, eto, na svojemu putu prema zvjezdama kratko vrijeme proveo u Varaždinu.

Božidar Kanajet